53e jaar. — Nr 16. — TWEEDE BLAD. — Zaterdag, 10 Februari 1906.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » » 5 »
Een » » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.
De dinsdagnummers zijn vooraf te betalen.

Aankondigingen : 15 centiemen per drakregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad, 1 frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 10 FEBRUARI 1906

De Engelschman en de Kloosterbroeder.

Engelschen, vooral zij, die veel reizen, zijn nu eenmaal vreemde menschen. Dat zullen sommige lezers, evengoed als wij, wel eens gemerkt hebben. Nu zoo'n vreemd sinjeur, van deftigen huize, bezocht eenige jaren geleden de stad Nizza, in Frankrijk, en huurde daar een prachtig huis aan de zee. Niet wetende, dat hier een protestant woonde, kwam een Franciscanerbroeder op zekeren dag daar een aalmoes vragen. Nauwelijks echter had de Engelschman, die nogal driftig was uitgevallen, hem gezien of hij riep hem in slecht Fransch toe, dat hij zich moest wegmaken. De broeder echter begreep hem niet en herhaalde zijne bede om een aalmoes ter liefde Gods. Nu was de man zijn drift niet meer meester, hij greep een stok en gaf daarmee den armen broeder zulk een slag, dat deze zich haastte weg te komen.

Wat gebeurde nu ? Na eenige dagen kwam dezelfde Engelschman met zijn teekenboek onder den arm aan het kloster aankloppen en vroeg oorlof om van uit den tuin des kloosters, waar men een prachtig gezicht op Nizza heeft, eene teekening van de stad te mogen maken. Met grootste bereidwilligheid stond men zijn verzoek toe. Men wees hem de geschikste plaats in den tuin aan, en bracht hem een tafel en stoel, terwijl een broeder den man eenige verfrissching voorzette, die hij zich goed liet smaken. Toen hij echter dezen broeder wat oplettender beschouwde, werd hij opeens geheel ontluist en beschaamd, want hij herkende in hem de zelfden broeder, dien hij voor eenigen tijd geslagen had. Bij zijn heengaan vroeg hij hem :

— Zijt gij niet dezelfde broeder, die onlangs aan mijn huis een aalmoes zijt komen vragen, en dien ik ...?

— Ja, mijnheer, dat ben ik, antwoordde de ander glimlachend.

— Hoe kondt ge dan zoo vriendelijk zijn jegens mij, die u zoo smadelijk bejegende ? Kendet gij mij niet meer ?

— O, jawel, ik herkende u terstond ; doch O.-L.-Heer gebiedt mij mijne vijanden te beminnen en wel te doen aan diegenen, die mij haten

De Engelschman tot in de ziel getroffen liet nu den gardiaan des kloosters roepen. Dezen verhaalde hij alles, wat was voorgevallen, vroeg nederig om verontschuldiging, liet een flinke aalmoes achter en wilde, dat de broeder voortaan iedere week bij hem zou aankomen. En deze kwam er niet tevergeets.

Nog meer ! Slechts eenige maanden later werd de Engelschman katholiek.

Ziedaar de zalige vrucht, welke het geduldig verdragen en vergeven van eene beleediging voortbracht.

Telefoongrappen.

De telefoon is een gemakkelijk ding, maar 't kan u soms aardige toeren spelen. Een geaboneerde te X telefoneert naar zijn dokter, en zegt hem door den telefoon :

« Mijne vrouw klaagt over hevige keelpijn en misselijkheid. »

Dokter. — « Dan heeft ze zeker de koorts. »

Geabonneerde. — « Wat moet ik daarvoor doen ? »

Op dit oogenblik verwisselt de beambte aan het hoofdbureel de verbinding en de ongelukkige echtgenoot ontvangt het antwoord van een machienfabrikant, wiens raad gevraagd is door den eigenaar van een stoommachine. En hij hoort dit als antwoord :

« Waarschijnlijk is ze van binnen eenige millimeters met ketelsteen beslagen. Laat ze gedurende den nacht afkoelen en klopt ze 's morgens eer ze weder verwarmd wordt, flink met een hamer uit. En dan moet ge haar met een flinken waterstraal afkoelen. »

Telefoneert dan al.

* * *

Jaak Bierickstein trof zijnen vriend Vandermaelen te Leuven, en noodigde hem uit met hem te gaan dineeren. Vandermaelen liet zich nog al gemakkelijk overhalen. Komaan, we zullen aan mijne vrouw telefoneeren.

Jaak zegt door den telefoon : Liza, ik tref hier onzen besten vriend Vandermaelen, we komen zamen dineeren.

Nu deed hij den vriend Vandermaelen aan den telefoon komen, om het antwoord van de vrouw te hooren, en onmiddeijik klonk eene fijne gebiedende stem door de spreekbuis :

— « Waag het niet met dien dikvreter af te komen, of we zullen malkander later spreken, ik heb maar drie pond vleesch meer, die dikzak vreet hier alles op, en morgen is 't nog een vleeschdag. We hebben met dien besten vriend niets uit te staan, zorg maar dat gij hem met een fijn draadje afgeleid krijgt. »

Onnoodig te zeggen dat Jaak geene moeite meer had om zijn vriend Vandermaelen van gedacht te doen veranderen.

Ik ga naar huis, zegde hij vastbesloten, want 't moest morgen eens onweer worden.

ALLERLEI NIEUWS.

EENE PLEIDOOI VOOR HET ROOKEN. — In eene Engelsche vrouwenvereeniging is onlangs eene dame als spreekster opgetreden, om de voordeelen te bepleiten van... het rooken !

Dat wil niet zeggen, dat zij de vrouwen, als middel ter meerdere emancipatie, de sigaar of de pijp aanbeval, — haar betoog had een ander, een eigenaardiger strekking Zij droeg de stelling voor, dat geene vrouw eenen man moet trouwen, die niet rookt !

De voorbeelden, die zij aanhaalde, zegde zij uit het praktische leven te hebben geput ; volgens hare ervaringen waren alle mannen die niet rookten geen bruikbare echtgenooten, omdat zij deze drie echtelijke ondeugden bezaten : ongeduldig, strijdlustig en zonder geveel voor humor.

Vooral aan tafel — volgens de spreekster, het oogenblik van den dag dat de man zich langs zijne beste zijde toont ! — blijkt hoe onuitstaanbaar een niet rooker is, hij ijsbeert doelloos rond de kamer, maakt geheel en al den indruk van iemand wien iets ontbreekt, en zoekt, op het vermoeiende af, naar een aanleiding om te kunnen leuteren.

Daarentegen de rooker : hij steekt dadelijk na het middagmaal zijne pijp of sigaar aan en komt tegelijk in een toestand van waarneembaar welbehagen en van gelukkige, bespiegelende tevredenheid.

Zoo vatte de spreekster dus hare betoog samen, dat volgens hare meening, de Voorzienigheid gewild had, dat de gehuwde man rooken moet en dat de tabak aan de menschheid is geschonken, ten einde het huwelijksgeluk bechter te doen zijn.

— OM GLACÉ HANDSCHOENEN die vuil zijn geworden, proper te wasschen, neme men een lijnwaden doekje dat men in gerectifieerde naphte doppe en waarmede men over de handschoenen strijke. Men doet goed de handschoenen aan de handen te doen als men ze wascht.

Wij manen eenieder aan op te passen voor vuur of licht als zij op deze manier hunne handschoenen wasschen, want naphte is eene heel vluchtige vloeistof die licht ontvlamt.

— **Au Baccarat,**
Rue Cathédrale 96, Luik.
Kristallen voorwerpen, porceleinen, kunstvoorwerpen, huis van eersten rang.

— TWEE DUIZEND KILOS. — Het getal gedekorneerden in België zal door de nieuwe herinneringsmedalie van Leopold II, met ruim twee hoaderd duizend vermeerderen.

De medaliën, ofschoon ze maar de grootte van ruim een stuk van 2 fr. hebben, maken het gewicht uit van twee duizend kilos.

Om ze op zooveel verschillende borsten vast te hechten, zal men een eind lint van 18 kilometers noodig hebben

In gansch de wereld bestaan reeds 1671 verschillende soorten van dekoratiën.

—o— **Pianos J. Oor Rue Neuve 83 Bruxelles.**

— MISSIONNARISSEN. — Eene onlangs opgemaakte statistiek geeft het juist getal op der Belgische missionnarissen over gansch de wereld verspreid. Zij zijn 2,717 in getal, waaronder begrepen zijn de priesters, de leekebroeders en de kloosterzusters. Deze zijn over de verschillende landen verdeeld als volgt :

Antillen (Midden-Amerika) 25 ; Argentina (Zuid-Amerika) 16 ; Australië (alleen de eilanden van den Grooten Oceaan) 139 ; Brazilië (Zuid-Amerika) 175 ; Bulgarië 24 ; Kanada (Noord-Amerika) 198 ; Ceylon (Azië) 70 ; China (Azië) 187 ; Kongo (Onafhankelijke Staat) 250; Denemark 3 ; Ekuador (Zuid-Amerik) 14 ; Engeland 480 ; Hindoestan (Azië) 466 ; Nederl.-Oost-Indië 9 ; Rhodesia (Engelsch Midden-Afrika) 7 ; Transvaal (Zuid-Afrika) 10 ; Turkije (met de nog niet genoemde gedeelten van Azië) 23 ; Verenigde Staten (Noord-Amerika) 621. Samen 2717.

—o— KORTDOORSTIGHEID. (*Asthma*). — Onmiddelijke beterusis, volkomene geneesing door het poeder en sigaretten van *Doktor Marstat*, het krachtigste en spaarzaamste geneesmiddel, te bekomen in alle apothekerijen.

Om u te overtuigen vraagt stalen *(Franco en kosteloos)* bij den algemeenen depositaris M Hubert Kies Apotheker Kapelstraat, Oostende.

— VISSCHERS. — De liefhebberij tot het visschen neemt fel toe in ons land

In 1900 bracht het verleenen van toelatingen tot visschen 113,260 op, in 1905 was die som tot 200,000 fr. geklommen.

— DE PHOTOGRAPHIE DER KANALEN VAN MARS. — Uit New-Yor : wordt gemeld dat twee Amerikaansche geleerden, de heeren Carl Lampland en Percivall Lowell er in geslaagd zijn op zeer duidelijke wijze de kanalen van Mars te photographeeren.

—o— WAAROM vindt men in alle huisgezinnen *ELIXIR DE KEMPENAAR ?* Niet alleen omdat hij door de samenstelling van zuivere suiker en van eene zeer matige dosis gezuiverden alcool den aangenaamsten drank daarstelt die men wenschen kan, maar bovendien en vooral omdat de kostbare eigenschappen van de kruiden die hem zijnen lekkeren smaak geven, er eene echte gezondheidsleur van maken ; verkrijgbaar bij M. Dans en zuster, Pleinstraat, 24, Tongeren, en bij alle likeurhandelaars.

— KOZAKKEN-GEBRUIKEN. — De kozakken aan den Don hebben veel eigenaardige zeden en gebruiken.

Op Maandag zal niemand zich verschoonen. Als hij dit deed, zou hij, naar men gelooft, eene huidziekte krijgen.

Op Donderdag mag er geen vet of vleesch gepekeld of in de kuip gestoken worden ; anders zou het vleesch binnen veertien dagen vol wormen zijn.

Op Zon- en Heiligdagen spint men geene wol ; anders zou het vee ziek worden en sterven.

Eene hen krijgt altijd een oneffen getal eieren om uit te broeien ; nooit een effen getal. (Ook in België komt dit gebruik voor).

Bijzonderen, welke overblijven bij een begrafenismaal, worden in het water geworpen ; anders zullen de dooden in eene verschrikkelijke gedaante bij de levenden komen spoken.

Aan zulk een maaltijd mag voorts niemand brood snijden ; het moet worden gebroken.

—o— CINEMATOGRAFEN. — Men komt te koop te stellen schoone salon-cinematografen aan 120 franken, die ook de projectie toelaten van onbeweegbare tafereelen. Het flikkeren is op het minste herbracht en de grootte van het beeld is enkel beperkt door de sterkte van het gebruikt licht. Voor de professionneelen is er een nieuw pracht Cinematograaf aan 450 franken, voorzien van al de laatste verbeteringen. Het is bij EDM. BASTIJNS EN Cie, 29 Looierstraat 29 te Antwerpen, dat deze cinematografen zich bevinden.

— SCHAPEN zonder wolle zijn er genoeg ; maar deze met wolle, verdwijnen te allen kante.

Het beenhouwersblad « Boucherie belge », handelt over den achteruitgang van den schapenkweek fel vervallen.

Hier nu volgt eene berekening, voor de bijzonderste Europeesche landen, over de schapen eertijds en nu.

	Laatste opteling	Vroegere opteling
Duitschland .	9,692,000	24,999,000
Oostenrijk . .	2,621,000	5,026,000
Denemark . .	877,000	1,549,000
Frankrijk . .	17,955,000	22,616,000
Holland. . .	654,000	819,000
Hongarië . .	8,123,000	15,077,000
Italië . . .	6,000,000	8,593,000
Rusland . .	45,498,000	51,822,000
Groot Brittanië	29,105,000	30,830,000

Voor al deze landen samen, is het getal schapen gevallen van 161 miljoen tot 121 miljoen.

Voor sommige landen is de vermindering overgroot, zooals Duitschland en Oostenrijk.

In Frankrijk zijn nu 30 per honderd schapen min als over korte jaren en Engeland 16 %.

In België blijft er van den schapenhandel al niet veel meer over ; als er officieele verslagen komen, 't is al van paarden, koeien, van zwijnen ook ; maar van schapen, men spreekt er weinig of niet van.

Het is maar zelden dat men in ons land nog eene kudde schapen tegenkomt. Eenige kudden van belang worden nog gehouden in Henegouw, en eenige kleine kudden in Luxemburg.

— **Fabriek van Pianos** : Huis B. VAN HYFTE, Nederkouter 32, (tegenover de Bagatienstraat) Gent.

De Pianos B. Van Hyfte onderscheiden zich door hunne welluidendheid, duurzaamheid en voordeeligen prijs. *Nieuwe Pianos, in huur geweest zijn te, met grooten afslag.*

Tien jaren waarborg.

— BELGEN IN CANADA. — Een Belgisch syndikaat heeft in de Canadeesche provincie Saskatschewan honderdduizend acres van de prairien aangekocht om er kolonisten op neer te zetten. De koopprijs was ongeveer 7 dollars de acre.

— DE NATIONALE VERDEDIGING IN HET GROOT HERTOGDOM LUXEMBURG. — Eenigen tijd geleden had het grootherlogdom Luxemburg dat verleden jaar zijne ruiterij met één paard heeft vermeerderd, bij de stemming der Kamer, een Kruppkanon aangekocht in de kanongieterij te Essen.

Toen het toekwam werd het feestelijk ingehaald en de honderd twintig soldaten van het grootbertogelijke leger woonden de proefschietingen met dit nieuw wapen bij. De uitslag van die proefnemingen was bedroevend.

's Anderdaags ontving de regeering klachten op klachten van de naburige landen, Frankrijk, België en Duitschland. De kanselarijen spraken van oorlogsverklaring van wege het kleine Luxemburg.

Twee dagen nadien werd het krijgstuig naar Essen teruggezonden, vergezeld van den volgenden brief :

Mijnheer Krupp.

Gelief ons het genoegen te doen uw kanon terug te nemen ; het is ons onmogelijk het te behouden daar, aangezien het te ver draagt, wij de kanonballen verliezen, welke in de naburige landen gaan vallen.

Aanvaard, met de uitdrukking van ons spijt, enz.

(Geteekend) De grootbertogelijke regeering.

—o— IN DEN TREIN. — « Slecht, zeer slecht, » zei mijn buurman, terwijl hij zijn neusbranderdje nog eens stopte en aanstak. « Ja, zeer slecht, want ik heb nog nooit zulke slechte patatten gehad als van 't jaar. »

« De mijne zijn ook slecht geweest, » gaf ik ten antwoord. « Van het stuk land dat ik bebouwde, bekwam ik nog niet het vierde gedeelte van vroeger jaren, en dan beteekenen ze nog niet veel. »

Deze samenspraak verwekte de nieuwsgierigheid der andere reizigers en weldra stegen van alle kanten klachten op over de aardappels. — Een nochtans bleef stilzwijgend, en toen ieder het zijne gezegd had, begon hij :

« Nu, dan is het bij mij toch eene uitzondering op den regel. Ik zal niet zeggen, dat mijne aardappels zoo goed waren als 't jaar te voren, maar slecht waren ze ook niet. Ik heb overigens alle jaren van de beste. Gaat ze maar zoeken, uren in den omtrek ; nergens zult ge ze vinden. »

« Is uw land dan betooverd », riep een der klagers, « of hebt gij misschien eene andere soort ? »

« Eene andere soort ? In 't geheel niet en nog minder is mijn land betooverd, maar ik heb er veel zorg voor en bemest het goed. Neen aardappel heeft veel mest noodig, al is het niet alleenlijk stalmest. »

« Nu wat geeft gij dan ? »

« Wat het meest op stalmest gelijkt, dat wil zeggen *Guano, Peru Guano*. Er is niets zoo goed ; ik spreek bij ondervinding, en zal het ook niet in mijn hoofd steken voor aardappels iets anders te gebruiken dan PERU GUANO. Daar van heb ik alle jaren vele en lekkere patatten. »

« Dan zal ik het ook eens probeeren, » zei er één en zoo dachten waarschijnlijk ook de anderen, toen... de trein stilhield en ik uitstappen moest.

— OUDE GAZETTEN. — Als waardeloos goedje worden ze op den grond geworpen en outsieren niet zelden de woningen en de straten. En toch kunnen ze, vooral in dit gure seizoen, uitstekende diensten doen.

Lijdt gij van koude voeten, maakt u zolen van gazetten en legt die in uwe schoenen of klompen, en gij zult ondervinden, dat ze goede diensten bewijzen. Moet gij bij guren westen- of noordenwind op reis, wikkelt het bovenlijf in met oude gazetten en zij beschutten u beter tegen de koude dan een linnen, katoenen of wollen borstrok. Hebt gij gebrek aan de noodige beddedekens, plak dan eenige oude gazetten samen, gebruik ze om u te dekken. en gij zult ondervinden, dat ze uitstekend dienst doen.

Niet alleen in den winter, maar ook in den zomer kunnen ze goede diensten bewijzen.

Wilt gij bij den veldarbeid uwe dranken lang frisch houden, wikkelt ze dan in oude gazetten. Bergt gij uw winterkleeren, uw pels- of bontwerk voor den zomer, wikkel ze dan in oude gazetten, om ze tegen de motten te bewaren, want de branding riekende drukinkt is voor deze schadelijke en vernielende insekten onuitstaanbaar. En wat ieder zuinige, zindelijke huismoeder weet, is dat er geen beter middel is om het linnen tegen stof te vrijwaren, dan papier.

—o— Indien gij bleek, zwak of krachteloos zijt, indien gij ondermijnd zijt door bloedeloosheid of zenuwachtigheid, geneest u door de Pil van Dr Raphaël. fr. 1,75.

Apotheken Swinkels, Vanderijst en Broeders.

— OM TE BEPROEVEN of roode wijn vervalscht is, laat men eenige druppels vallen op een gewoon stuk krijt. Wordt de vlek blauw-violet, blauw of groen, of blijft de vlek rood, dan is de wijn vervalscht. Echt roode wijn maakt op het krijt eene bruine of grauwe vlek.

—o— Indien gij hoest, indien gij moeilijk spuwt, indien gij verdraagt zijt, indien gij slechte nachten doorbrengt, gebruikt de borst Pastil Walthéry en gij zult seffens genezen zijn. 1. fr de doos.

Depot : Schoofs en Machiels, te Hasselt.
Tongeren: Apotheken, Swinkels en Vanderijst.

— BELANGRIJKE UITVINDING. — De dagbladen deelen een telegram uit New-Yosk mee, zeggende dat M. Rider, uitvinder van het onderaardsche trolleystelsel, een motor heeft uitgevonden, die volgens hem de schepen eene snelheid zou geven van 100 tot 150 mijlen per uur. Deze motor bestaat uit eene open buis dwars door het schip in zijne lengte, onder de waterlijn In de buis verwekt men petroolgasontploffingen. Ontsnappend veroorzaakt deze gas eene leegte door het schip Het water dringt in de buis, wordt door ontploffing teruggedrongen en doet aldus het schip vooruitgaan. Ziedaar in 't kort de uitlegging, door den ingenieur gegeven.

— NIEUWE BESTUURBARE LUCHTBAL. — De heer Ellehammer heeft te Copenhagen eene opstijging gedaan met het luchtschip zijner uitvinding, dat heel en al van de anderen verschilt.

Het is een soort van vlieger, waarvan het middendeel eene soort van halven scheeven cylinder vormt. in lijnwaad op stalen hoepels gespannen ; langs beide kanten bevindt zich een driekantig zeil.

Eene machien door den heer Ellehammer uitgedacht, levert de noodige drijfkracht en doet eene schroef draaien gelijk deze van de stoomschepen Heel het toestel rijdt eerst op den grond en verheft zich door de verheven stuwkracht in de lucht.

—o— De gebreken van het bloed in het algemeen (puisten, roode plekken, haarworm, jeuking, bloedzweren, enz.) komen voort van het slijm, daarom zijn zij zoo gauw genezen door de Pil Walthéry, die antislijmachtig is op het hoogste punt.

— GOUD IN MACEDONIË. — Volgens een onderzoek, door den geleerden Grosskopf gedaan op last van den sultan, zou Macedonië zeer rijk aan goudzijn. Het centrum dier goudmijnen zou liggen in de Krucha Balkan, een gebergte van 900 meters hoog. Vandaar gaan drie rivieren uit, die stofgoud in hun zand bevatten. Men rekent dat er voor millioenen franken aan goudstof in ligt.

Meubelen in alien aard
Spiegels, Stoven, Lampen, enz.
Op Crediet
A la Providence,
4, KAMMENSTRAAT, NABIJ DE GROENPLAATS
ANTWERPEN.
Op Crediet
van af **1 fr. per week.**
Kleederen, stoffen, pelsen, hoeden, enz.
Billijke prijzen. — Gemakkelijke conditiën.

OM DE

MILLIOENEN

ROMAN VAN

Arnold BENNETT.

(8e VERVOLG.)

—Mijn vader verliet eenvoudig mijne moeder. En hij deed dit, naar mijne arme moeder mij verteld heeft, onder het voorwensel, dat zij zijne wettige vrouw niet was — dat hij haar bedrogen had. Hij doorverwde zichzelf als een schurk, in de oogen van de vrouw die hij liefhad.

Hernieuwde stilte. De dokter en Mevr. Cavalossi hadden gerekend op een allergenoegelijksten, zelfs op een vroolijken avond. Zij hadden gemeend dat dit wonderbare nieuwske van Arthur's aanspraak op onmetelijken rijkdom zou gekruind worden met lach en besproeid met wijn. En ziedaar ! nu was het alles somberheid en bitterheid en miserie !

—Zou ik u nog eens mogen vragen, hernam de doktor, of ge van uw vaders gedrag tegenover uwe moeder eene verklaring geven kunt ?

— O ja, antwoordde Arthur, op denzelfden koelen en onheilspellenden toon. Vóór mijn vader trouwde, had hij kennis gemaakt met Lady Evelyn Hart. Maar deze kennismaking was door de ouders van het meisje afgebroken, omdat mijn vader toen nog niet rijk genoeg was voor de dochter van een Pair. Later werd Lady Evelyn wees en dus haar eigen meesteres, en toen schreef zij mijn vader, niet wetende dat hij ondertusschen getrouwd was. Daarop vatte mijn vader terstond het plan op, om mijne moeder te verlaten, zijn huwelijk met haar te verduisteren en Lady Evelyn tot vrouw te nemen. Hij begon dit schurkenstuk, zooals ik reeds zegde, met te beweren dat zijn huwelijk met mijne moeder niet geldig was. Daarvan overtuigde hij haar ook werkelijk ; en het was eerst vele jaren later dat zij ontdekte, hoe hij haar om den tuin geleid had. Vervolgens zegde hij dat hij genoeg van haar had, dat zij geen rechten tegenover hem had en dat hij haar wilde verlaten. Hij bood haar geld, dat zij verontwaardigd afwees. Hij noemde haar eene zottin, en liet haar zitten, zonder een stuiver en met een kind van een paar weken oud, om aan de uitnoodiging van Lady Evelyn gevolg te gaan geven. Het was een vermetel stuk, maar het gelukte. Mijn vader gelukte in alles, juist misschien door zijne brutale gewetenloosheid tegenover alle verplichtingen — behalve de ééne verplichting van « vooruit » te komen. Daardoor ook kreeg hij zijne millioenen bijeen. In zeker opzicht was mijn vader een groot man.

— En dus begon M. Peterson in Staffordshire een nieuw leven? zegde Mevr. Cavalassi.

— Een geheel nieuw leven, ja.

— Ik hoop toch dat uwe moeder nooit feitelijk in nood verkeerd heeft?

— Daarvoor heeft de Hemel haar nog behoed. Eene tante van haar stierf en liet dit lieve schepsel, dat zichzelf eene bedrogene waande, en toch werkelijk eene wettige vrouw was, een tamelijk groot vermogen na. Met dit geld heeft mijne moeder voor mij eene lijfrent gekocht. Dat was misschien niet verstandig van haar overlegd, maar van geldzaken had zij geen ervaring. Als zij wat minder zacht en goed van vertrouwen was geweest, dan zou zij zich door Charles Peterson niet zoo gemakkelijk hebben laten beetnemen.

— Eene treurige geschiedenis, M. Forrest, sprak dokter Colpus gevoelvol. Zag de aarde de asch eener vrouw, tegen wien zoo zwaar gezondigd werd ! declameerde hij met een galm, die de beste acteur hem niet had kunnen verbeteren.

— En dus, hernam de dokter, na deze gevoelvolle exclamatie, dus was de gansche zaak al geen nieuws meer voor u. Maar, kent ge dan ook al de bepalingen van uws vaders testament ?

— Ja, antwoordde Arthur, altijd nog even kalm. Ook daaromtrent ben ik tamelijk ingelicht. De andere Arthur, mijn halfbroeder, zal op den twintigste September van dit jaar den bepaalden leeftijd bereikt hebben en dan van de uitvoerders der nalatenschap opvorderen. Hij is toevallig een vriend van mij.

— Een vriend van u ? riep Mevr. Cavalossi, heel verbaasd.

— Een zeer goede vriend zelfs, zegde Arthur.

— En hoe is die vriendschap ontstaan ?

— Wij ontmoetten elkaar het eerst in Spanje, waar ik van stad tot stad reisde bij mijn zoeken naar schilderijen. De juiste omstandigheden doen hier niets ter zake. Arthur Peterson vatte vertrouwen voor mij op, en hij vertelde mij alles van de bepalingen in zijns vaders testament.

— En hebt ge hem toen omtrent uw eigen persoonlijkheid ingelicht ?

— Neen ; dat vond ik onnoodig. Ik kan u alleen nog meedeelen, dat ik, na hem een tijdlang uit het oog te hebben verloren, hem heden ontmoet heb op de boot van Boulogne. Hij zal morgen hier een bezoek brengen, om kennis te maken met Sylviane... Ja ja ! Ge dacht mij eens te verbazen, dokter Colpus ! Erkent nu maar dat ik u verbaasd heb ?

— Hoe intressant ! riep Mev. Cavalossi. Maar wat zal het pijnlijk voor u zijn, Arthur, aan uwen vriend te moeten zeggen dat die twee en drie kwart millioen hem nooit zullen toebehooren. Misschien laat gij deze meedeeling liever aan den dokter over.

— De dokter zal mij verplichten met geen woord tegen Arthur te zeggen.

— Zooals ge verkiest, natuurlijk. Maar mag ik u eens vragen, beste Arthur, waarom ge toch die zaak zoolang op haar beloop gelaten hebt? Elke dag maakt de opheldering moeilijker, als die arme jongen uw vriend is.

— Heel eenvoudig, antwoordde Arthur. Ik ben niet van plan, mijns vaders nalatenschap op te eischen.

— Zegt gij dat in ernst ? vroeg dokter Colpus. Of wilt gij ons maar eens doen lachen ?

Arthur wachtte even, vóór hij ten antwoord gaf :

— Ik zegt het ernst. En zijn toon had niet beslister kunnen klinken.

— Arthur ! riep Syviane scherp — en met eene zenuwachtige handbeweging wees zij naar hare moeder.

De schoone Mevr. Cavalossi was eensklaps van haren stoel opgerezen. Haar gezicht was bleek en trillend van drift. Hare trekken waren verwrongen, en hare oogen schoten naar Arthur een verteerend vuur.

— Ge zijt een gek ! stiet zij uit. Maar bij den hemel — ik zal u van die gekheid wel genezen !

Niet alleen Arthur, maar ook de onverstoorbare dokter Colpus zelfs, stond blijkbaar over deze uitbersting van Mev. Cavalossi's zijde verslagen. Wat Sylviane betreft, zij scheen meer bezorgd dan verbaasd, alsof zij aan dergelijke verschijnselen reeds gewoon was geraakt. De beide mannen zagen van de eene naar de andere — Arthur voor het oogenblik van zijn stuk gebracht — de sruggere oude dokter daartegen reeds zoekende naar eene oplossing van de moeielijkheid.

De atmosfeer was vol electrische spanning ; niemand kon voorzien wat er volgen zou. Aan Arthur's oogen was wel te merken dat er eene donderbui op het lostbreken stond. Alles hing nu af van een woord.

Daar glimlachte Mevr. Cavalossi weer haren betooverendsten glimlach, en hare gelaatstrekken werden weder glad en zacht.

— Vergeeft het mij, beste Arthur, zegde zij, maar de verzoeking was onweerstaanbaar, ik moest eens even een beetje acteeren. Het schijnt echter dat ik u heb doen schrikken — terwijl ik u toch had willen doen lachen. Ja, werkelijk, ge hadt moeten lachen om mijn grapje — gij die daar zoo luchtig een aanbod van millioenen in den wind slaat !

Zij ging weer zitten en schonk zich een glas wijn in. Zooals zij daar nu zat, in al hare rijpe bekoorlijkheid, zou niemand haar tot een uitval als van daareven in staat hebben geacht. Niemand — behalve haar eigen dochter. Want Sylviane kende hare moeder. Niet met de wetenschappelijk geoefende scherpzinnigheid van dokter Colpus, maar met het natuurlijke en onfeilbare instinct van een kind.

(Wordt vervolgd.)